

הצרצר והנמלה / מתוך משלי קרילוב

- זה מוזר, צרצר חבר.
מה קרה לך? ספר!
מה עשית כל הקיץ
עת מילאתי את הבית?
האם לא הכנת מלאי
כמו כל חורף בגיא?

- מה את סחה, נמלה?
מה זה במוחך עלה?
כל הקיץ – שבועות!!!
לי היו רק הופעות.
שימי לב – אני אמן!
לא היה לי רגע זמן...

- נו, אם כן...
- הרי הסברתי:
כל עונת הקיץ שרתי...

- שרת? אז במקום לאכול
קום וצא נא במחול...

והנמשל של המשל
מוכר לבן וגם לבת
מי שטרח בערב שבת –
הוא יאכל ביום שבת.

מסר
ישיר

ידידנו הצרצר
כל ימי הקיץ שר.
אך פתאום הקור הופיע,
חורף אל הגן הגיע.
בשמים – עננים,
ועצבת בגנים...

בשדות אין עוד מזון
והגיעה עת רזון.
לרינה, ניגון וזמר,
בא הקץ, הסוף, הגמר.
ואיך אפשר לשיר שיר ערש
אם ריקה, ריקה הכרס?

מתבונן סביב צרצר
ומרגיש כי צר לו, צר.
אז קרב הוא בזחילה
אל ביתה של נמלה:

- הוי שכנה טובת-לב...
זה אני... צרצר רעב...

המותר להיכנס
וקצת אוכל לחפש?
אנא, תני לי פת דקה
פן אמות בעוד דקה...